

II. Bijzondere maatregelen inzake het overbrengen van COVID-19-ICU-patiënten vanuit Belgische ziekenhuizen naar ziekenhuizen in de buurlanden

Van toepassing vanaf 1 december 2021 tot 28 februari 2022.

I. Inleiding

Het hoge aantal patiënten dat met COVID-19 in de Belgische ziekenhuizen is opgenomen, maakt dat de toestand in onze ziekenhuizen precair blijft, zowel op de afdelingen intensieve zorg (ICU) als op gewone niet-intensieve zorg verpleegeenheden (non-ICU).

In overeenstemming met de richtlijnen dienen de ziekenhuizen zich binnen hun netwerk te organiseren om de gevraagde capaciteit (ICU en/of non-ICU) te verzekeren. De ziekenhuizen dienen in de huidige fase de patiënten maximaal binnen het eigen netwerk of binnen de provincie te spreiden. Indien dit niet meer mogelijk blijkt, zal ook supra-netwerk en supra-provinciaal gespreid worden. In laatste instantie kan overwogen worden om COVID-19-ICU-patiënten naar een ziekenhuis in een buurland over te brengen.

Bij de overbrenging van COVID-19-ICU-patiënten van Belgische ziekenhuizen naar ziekenhuizen in een buurland wordt, zo maximaal mogelijk, gebruik gemaakt van het systeem voor vroegtijdige waarschuwing en maatregelen (*Early Warning and Response System – EWRS*) zoals voorgesteld in de *Mededeling van de Commissie inzake richtsnoeren voor EU-noodhulp voor grensoverschrijdende samenwerking in de gezondheidszorg met betrekking tot de COVID-19-crisis* (Publicatieblad van de Europese Unie, nr. C 111 I van 03.04.2020).

Deze omzendbrief heeft tot doel de procedure en de maatregelen toe te lichten die de overbrenging van zowel COVID-19-ICU-patiënten vanuit Belgische ziekenhuizen naar ziekenhuizen in een buurland faciliteren.

II. Toepassingsgebied

Deze omzendbrief heeft betrekking op de overbrenging van zowel COVID-19-ICU-patiënten vanuit een Belgisch ziekenhuis naar een ziekenhuis in een buurland.

Deze omzendbrief bevat ook informatie over de terugbetaling van de kosten bij het terugbrengen van COVID-19-ICU-patiënten vanuit een ziekenhuis in een buurland naar België.

III. Procedure

Ingeval van overbrenging van COVID-19-ICU-patiënten naar een ziekenhuis in het buitenland, dient het Belgische ziekenhuis zich er voorafgaandelijk van te vergewissen dat het buitenlandse ziekenhuis bereid is om deze patiënten op te nemen. Dit is bedoeld om te waarborgen dat de behandeling in het buitenlandse ziekenhuis mogelijk zal zijn.

Wanneer een COVID-19-ICU-patiënt vanuit een Belgisch ziekenhuis naar een buitenlands ziekenhuis wordt overgebracht, dient het Belgische ziekenhuis de Belgische verzekeringsinstelling van deze patiënt zo snel mogelijk op de hoogte te brengen en de volgende gegevens over te maken :

- de identiteitsgegevens van de patiënt (voornaam, naam, INSZ-nummer)
- de naam en het adres van het buitenlandse ziekenhuis waarheen de patiënt is overgebracht
- de datum van overbrenging naar het buitenlandse ziekenhuis
- de verwachte duur van het verblijf in het buitenlandse ziekenhuis
- de melding dat het een overbrenging van een COVID-19-ICU-patiënt betreft.

De verzekeringsinstellingen reiken een toestemming (document S2) uit en sturen deze rechtstreeks naar het buitenlandse ziekenhuis waarheen de COVID-19-ICU-patiënt is overgebracht. De voorwaarden van artikel 20, lid 2, van *Verordening (EG) 883/2004 betreffende de coördinatie van de sociale zekerheidsstelsels* zijn in dit geval niet van toepassing.

De toestemming (document S2) die in het kader van deze omzendbrief wordt uitgereikt, dient minstens de volgende gegevens te vermelden :

- de persoonlijke gegevens van de verzekerde
- de vermelding dat het om een opname ingevolge COVID-19-ICU gaat
- de naam en het adres van het buitenlandse ziekenhuis
- de voorziene duur van de opname zoals meegedeeld door het Belgische ziekenhuis.

Indien het verblijf in het buitenlandse ziekenhuis in het kader van een COVID-19-ICU-behandeling langer duurt dan de periode vermeld op de toestemming (S2) dan mogen de verzekeringsinstellingen een verlenging van de toestemming (document S2) toestaan mits een medisch verslag met motivering voor de verlenging wordt voorgelegd.

IV. Verzekerbearheid van de COVID-19-ICU-patiënt die naar een buitenlands ziekenhuis wordt overgebracht

Er kunnen zich verschillende situaties voordoen inzake de verzekerbearheid van een COVID-19-ICU-patiënt die naar een buitenlands ziekenhuis wordt overgebracht, zoals bijv.:

- de patiënt is een rechthebbende van de federale verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging : afgifte van een toestemming (document S2) door de bevoegde verzekeringsinstelling waarbij de kosten ten laste vallen van België
- de patiënt woont in België met recht op geneeskundige zorg ten laste van een andere lidstaat van EU/EER of Zwitserland : afgifte van een toestemming (document S2) door de Belgische verzekeringsinstelling in toepassing van artikel 26, lid 3, van *Verordening (EG) 987/2009 tot vaststelling van de wijze van toepassing van Verordening (EG) 883/2004 betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels* waarbij de kosten ten laste vallen van de bevoegde lidstaat. De Belgische verzekeringsinstelling, waarbij de patiënt is geregistreerd, dient in dit geval de verzekeringsinstelling in de bevoegde lidstaat op de hoogte te brengen van de afgifte van een document S2 door het opstarten van S_BUC_11 of via elke andere wijze indien de bevoegde lidstaat zich nog niet *EESSI-ready* heeft verklaard voor deze S_BUC.

! **AANDACHT:** Wanneer de patiënt in België woont met recht op geneeskundige zorg ten laste van een andere lidstaat en naar een ziekenhuis in het bevoegde land wordt overgebracht, dan dient de Belgische verzekeringsinstelling geen enkel document uit te reiken. Het is aan de bevoegde lidstaat om de nodige maatregelen te nemen opdat deze patiënt op zijn grondgebied toegang krijgt tot geneeskundige zorg ten laste van de bevoegde lidstaat..

De ziekenhuizen, alsook de verzekeringsinstellingen, zijn er toe gehouden om voorafgaand aan de overbrenging van een patiënt naar een buitenlands ziekenhuis te controleren of deze in orde is met zijn verzekeraar. **Enkel patiënten die in orde zijn met hun verzekeraar bij hun Belgische verzekeringsinstelling mogen naar een buitenlands ziekenhuis worden overgebracht.**

V. Overbrenging van COVID-19-ICU-patiënten van een Belgisch ziekenhuis naar een buitenlands ziekenhuis

De ziekenwagen die een COVID-19-ICU-patiënt vanuit een Belgisch ziekenhuis naar een ziekenhuis in een buurland overbrengt, factureert aan het Belgische ziekenhuis. Het Belgisch ziekenhuis kan de terugbetaling vragen volgens de met de FOD Volksgezondheid gemaakte afspraken.

Wanneer het ziekenhuis evenwel een beroep moet doen op een ziekenwagen via het eenvormig oproepstelsel, dan worden de kosten ten laste genomen volgens de met de FOD Volksgezondheid gemaakte afspraken.

VI. Overbrenging (terugkeer) van COVID-19-ICU-patiënten van een buitenlands ziekenhuis naar België

Er kunnen zich verschillende situaties voordoen wanneer COVID-19-ICU-patiënten vanuit een buitenlands ziekenhuis naar België terugkeren, zoals bijv. :

- de terugkeer gebeurt met een buitenlandse ziekenwagen: indien dergelijk ziekenwagenvervoer door de buitenlandse wettelijke ziektekostenverzekering wordt vergoed, dan gebeurt de facturatie en terugbetaling van de kosten van het transport volgens de tarieven en vergoedingsvoorwaarden van de buitenlandse wettelijke ziektekostenverzekering op basis van de toestemming (document S2) die voor de ziekenhuisopname is uitgereikt
- de terugkeer gebeurt met een buitenlandse ziekenwagen: indien dergelijk ziekenwagenvervoer niet door de buitenlandse wettelijke ziektekostenverzekering wordt vergoed, en een facturatie en terugbetaling op basis van de toestemming (document S2) niet mogelijk is, dan mag de betaling of desgevallend de terugbetaling gevraagd worden aan de FOD Volksgezondheid (Directoraat-generaal Gezondheidszorg, Dienst Dringende Hulpverlening)
- de terugkeer gebeurt met een Belgische ziekenwagen: in dit geval zijn de bepalingen van punt V van deze omzendbrief op overeenkomstige wijze van toepassing
- de terugkeer gebeurt met eigen vervoersmiddelen of met het openbaar vervoer: in dit geval blijven de kosten integraal ten laste van de patiënt.

VII. Statistische gegevens

De verzekeringsinstellingen verzamelen een aantal statistische gegevens:

- (i) het aantal uitgereikte documenten S2, alsook het aantal verzekerden;
- (ii) het aantal eerste afgiften van een document S2 en het aantal verlengingen;
- (iii) het Belgische ziekenhuis van waaruit de COVID-19-ICU-patiënt wordt overgebracht;
- (iv) het buitenlandse ziekenhuis, en het land, waarheen de COVID-19-ICU-patiënt wordt overgebracht.

De verzekeringsinstellingen sturen deze gegevens binnen de drie maanden na het einde van de geldigheidsduur van deze omzendbrief naar het RIZIV (rir@riziv-inami.fgov.be).

Daarnaast dienen de verzekeringsinstellingen ook de nodige gegevens te verzamelen over de financiële verplichtingen verbonden aan de toestemming (document S2) die in toepassing van deze omzendbrief is uitgereikt. De verzekeringsinstellingen sturen deze gegevens naar het RIZIV binnen de drie maanden na ontvangst van de buitenlandse vordering (rir@riziv-inami.fgov.be).

VIII. Geldigheidsduur

Deze omzendbrief is van toepassing op COVID-19-ICU-patiënten die in de periode van 1 december 2021 tot en met 28 februari 2022 vanuit een Belgisch ziekenhuis naar een ziekenhuis in een van de buurlanden worden overgebracht.

Omzendbrief V.I. nr. 2021/333 – 392/86, 80/127 en 83/509 van 7 december 2021.